

have været tilstræffelig Anledning til at oplyse, hvorledes Feilen var kommen ind i den trykte Betænkning, og derimod ikke at nøies med blot at disculpere sig selv. Jeg har her ingen anden Hensigt end at disculpere mig selv, ligesom han troede det nødvendigt at disculpere sig.

Svad den øvrige Deel af den ærede Ordførers Bemærkninger angaaer, da skal jeg ikke forfølge hans Anskuelse om disse Anstalters Forhold til Statskassen — jeg veed ikke, om de vare tilstræffelig klare for det ærede Thing; jeg tilstaaer, at for mig vare de temmelig dunkle — men derimod blot med faa Ord omtale det Punkt, som han tilfids berørte, nemlig at jeg vedvarende var af den Formening, at det vilde være bedre at oprette en heelt ny Anstalt for de mindre bemidlede Classer og at indrette denne efter deres Tarv og efter de Tegninger eller de Forsikringsforlangender, som man kunde vente af dem, saaledes som ogsaa den høitærede Finantsminister har havt til Hensigt ved det tidligere Lovforslag. Jeg troer, at jeg paa en Maade har været nødsaget til at sige, at jeg vedvarende var af den samme Mening som for to Aar siden, siden det var blevet sagt, at Udvalgets Fleertal endnu stod paa det samme Standpunkt i denne Henseende som for to Aar siden; det var altsaa en Nødvendighed for mig at udbæbe, at ogsaa jeg stod paa det samme Standpunkt. Jeg har imidlertid ved ikke at stille noget Vædringsforslag, idet jeg maa erkende, at et Forslag i den Henseende ikke bør stilles af Noget her i Thinget, men at en saadan Anstalt i ethvert Fald bør udgaae fra Regjeringens Initiativ, nofsom givet tilkjende, at jeg ikke har villet indlade mig paa dette Spørgsmaal. Ved at omtale den væsentlige Forskjel, der er mellem den Anstalt, som var paatænkt oprettet for to Aar siden, og den nu bestaaende Anstalt, der skal udvides til at optage en ny Klasse af Interessenter, har jeg anført, at man meget godt kunde forsvare at lade Staten — ja, jeg troer endog at have brugt det Udtryk, at Staten maaskee bør bringe Offre for at tilveiebringe en saadan Anstalt, som skulde have en sær heldig Virkning paa de Ubemidlede Forsørgelse. Dette har givet den ærede Ord-

fører Anledning til at fremkomme med nogle Bemærkninger om, at der skal finde en vis Lighed, eller rettere ikke en vis, men en absolut Lighed Sted med Hensyn til de forskjellige Institutioner i Landet, at de skulde være indrettede lige for alle Classer. Jeg troer, at dette er en noget vel indskrænket Betragtning, og jeg troer ikke, det vil være vanskeligt at paavise, at vi have bestaaende Institutioner, som alene ere beregnede paa de ubemidlede Classer. Sygekasser, Begravelseskasser osv. indskrænte sig jo til disse, og ville vi gennemgaae vor nyere Lovgivning, ville vi finde flere Exempler paa virkelige Offre, som ere bragte for at understøtte de ubemidlede Classer, og som netop ere knyttede til Indretninger og Institutioner, der slet ikke have Noget med de bemidlede Classer at gjøre. Som sagt, jeg skal ikke opholde mig ved dette, men jeg maa dog tilføie, at i de fleste Lande, hvor man har stiftet saadanne Indretninger for de ubemidlede Classer, er man netop gaaet ud fra den Forudsætning, at det er Regjeringens Pligt at understøtte visse Bestræbelser, som endnu tildeels slumre hos disse Classer, for at gjøre dem mere almindelige og frugtbringende. Jeg skal ikke tale om de betydelige Offre, der ere bragte i Frankrig for at stifte la. caisse des annuités. Jeg skal blot omtale en Ting, som jeg troer, man her med Urette har seet fra et meget eensidigt Standpunkt, naar Taleren har været om saadanne Anstalters Oprettelse. Man har beraabt sig paa Englands Exempel i Henseende til at gjøre Afgangen til den nye Stiftelse mere let ved at benytte Postmestrene. Det er en saa engelsk Idee, som det kan være, og jeg troer at turde paastaae, at man ikke vilde være falden paa Postmestrene, hvis man ikke havde den engelske Bill om postmaster general's Understøttelse af disse Anstalter. Men for hvem har man krævet denne Bill? Er den krævet for alle dem, som ville have Annuiteter, som ville forsikre sig Livs- og Overlevelsesrenter, eller kun for dem, der ville sikke sig Overlevelsesrenter indtil et vist efter engelske Forhold meget lavt Beløb? Det vil jeg bede bemærket, og jeg vil tillige bede, at man ikke lægger altfor megen Vægt paa, at det Lovforslag, som af